

Fényugár

Evangeliumi hitébresztő és hirtelítő folyóirat

Felelős szerkesztő: Dr. Farkas Mária diakonissza főtestvér. — Laptulajdonos: Fébé Evangélikus Diakonissza Egyesület. — Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ára a „Kis Harang“ gyermeklappal együtt: félévre 2 P. 25 fill., többes küldésnél 2 P. — Egyes szám ára 20 fillér. — A kiadásért felelős: Trauschenfels Elza diakonissza főnöknő. — Kiadóhivatal: Budapest, I., Hidegkúti-út 123/a.

El kell veszítenünk, különben lelkünk vész el:

1. Látszatot.
2. Rendezetlen multat és jelent.
3. Megkötözöttségeket.
4. A testet indulataival és kívánságaival.
5. Gyermekbetegségeket: vágyat, szeszélyt, aggodalmaskodást, fecsegést, érzékenységet, elbizakodottságot, bírálgatást, ítélkezést, haragot, igazságtalanságot, tisztátalanságot.
6. Hamis látást: önmagunk nagyrabecsülését.

Jótanácsok azoknak, akik új életben akarnak járni.

A halálba kell adnunk magunkat, másképen Krisztus ellenségei vagyunk.

A gyümölcstermés titka Jézusban maradni. Jézusban maradni pedig azt jelenti: Ismételten hozzájönni.

A mi békességünknek az alapja az Urhoz való viszonyunkban rejlik, mert Ő a mi békességünk.

Hűnek lenni annyit jelent: ott lenni, ahová Isten állít; azt tenni, amit tőlünk vár; eltérni, amit ránk helyez.

Mindenkinek két új nevet kell kapnia; nemcsak azt: Isten gyermeke, hanem az Izráel nevet is: Isten harcosa.

Megtérés.

A megtérés az emberi lélek Isten-munkálta *alapélménye*. Nem egy élmény a többi mellett, hanem a többi élményt új alapra helyező alapélmény.

A megtérés éppen mint lelki élmény *egyéni élmény*. Nem egyforma, nem sablónszerű. Hol csendes, mint a lassan hömpölygő folyó, hol orkánszerű, amely pillanat alatt keresztültör. Megtörténté hol pernyi pontossággal megjelölhető, hol teljesen bizonytalan annak időpontja. Egy azonban bizonyos: az, hogy megtörtént. Az igazán megtért ember tudja, hogy megtért; mikor és mi módon, az nem fontos.

Az is bizonyos, hogy ilyen értelemben megtérni tulajdonképpen csak *egyszer* lehet. Egyszer jön el az a nagy pillanat, amelyben látjuk, felismerjük, hogy mik vagyunk, és mi a rendeltetésünk; érezzük, hogy az Ur szeretete vonz magához; elhatározzuk, hogy az Urhoz megyünk, hogy az Övéi legyünk, és el is megyünk Hozzá, mondván: Ime itt vagyok, tégy velem a Te akaratod szerint! Ez az egy és első pillanat a mi megtérésünk. A megtérés nem tesz büntelenné, hiszen éppen a megtért ember szenved legjobban bűneinek súlya alatt. Ezért utána jönnie kell a *naponkénti* megtérésnek és a megszentelődésnek, mert a megtérés, mint alapélmény megváltozás ugyan, de nem fizikai. A test test marad a megtérés után is. Az eredendő bűn eredendő bűn marad a megtérés után is. És nagyon sokszor a millió is ugyanaz marad minden kísértésével együtt és beleköt az újonnan megalapozott életbe is, sőt most köt bele igazán, mert most van az ördögnek félteni valója.

Ha a megtérés egyrészt Isten Lelkének munkája, másrészt egyéni lelki élmény, akkor világos, *hogy nincsen megtérési szabály és metódus*. Van az Urnak megmentő akarata és az embernek ezen isteni akarattal szembeni állásfoglalása, Jel. 3:20. Ha ez az állásfoglalás nem elutasító, akkor az Ur megtérít. (Jer. 31:18.)

Z. H. előadása nyomán.

Ujjászületett élet.

Az ujjászületett ember kettős viszonyban: az Istenhez és a bűnhöz való viszonyban a Krisztus mellett áll; azon az alapon áll, amelyen a Krisztus, azt az álláspontot foglalja el, amelyet a Krisztus. Ez mindenekelőtt azt jelenti, hogy az ujjászületett ember *Isten gyermekének tudja magát*.

Isten Lelke szülte őt újjá, Isten Lelke hordozza, táplálja, vezérli napról-napra, Róm. 8:14. Ha Isten gyermekének tudja magát, akkor a mindenható Isten az ő Atyja, akiben mindenkor és minden körülmények között van az ő bizodalma. Őhöz fordul, Őhöz kiált szükségében, Őnéki önti ki szívét, Őtőle fogad el vigaszt, Őtőle kér tanácsot, irányítást, erőt. Egyszóval imaéletet él, Róm. 8:15—16.

Az ujjászületett ember *Istennel lényegéből való*. Isten irgalmas, ő is az; Isten szent, ő is az; Isten hűséges, ő is az.

Az ujjászületett embernek, hogy a Krisztus ábrázatát mutathassa, voltaképpen el kell tűnnie, hogy önmagát ne mutassa. Ami őt eltünteti, az a szeretet. Az ujjászületett ember életét *a szeretet jellemzi*. A Krisztusi szeretet szeretet általa. Szereti az Urat és szereti az embert. Az embert azzal a

Földrengés a szívben.

Sokan vannak, akiknek ahhoz, hogy láthatatlan dolgokban hinni tudjanak, földrengésre van szükségük. Csak így ismerik el egy felsőbb hatalom létezését, s hajtanak térdet Isten üzenete előtt. Jó napokban hallani sem akarnak megtérésről, bűnbánatról, de ha valamely közelálló hozzátartozójuk meghal, ha szükség zörget az ajtón, ha máról-holnapra szétfoszlik reménységük, akkor kész a szívük Jézus szava meghallására. Földrengés kell ahhoz, hogy életük épületét megrázza és új fundamentomra helyezze. Sok ilyen földrengésről hallottam már. Istennek sokféle módja van arra, hogy a bűnös szívet összetörje s a megfeszített Jézus Krisztus előtt térdhajtásra kényszerítse, mígesak égetővé nem válik a szívben a börtönőr kérdése: »Mit cselekedjem, hogy idvezüljek?«

„Jövök!“

Isten fel akarja ébreszteni az embert halálos álmából, azért, hogy az örök kárhozattól megmentse, de az ember nem akar felébredni. Mennél hosszabb időt élt már meg valaki, annál mélyebben úrrá lesz felette a bűn álma. Sokan hasonlítanak ahhoz a vendégfogadóhoz, akihez éjnek idején bezörgetett egy fáradt utas, hogy szállást kérjen. »Jövök mindjárt!« — hangzott belülről a válasz. Az utas türelmesen várt, végre fél óra múlva újra bezörgetett. Ugyanazt a választ kapta, azonban az ajtó mégsem nyílt meg. Végre türelmét veszve betörtte az ajtót. »Micsoda eljárás ez! Egy órája, hogy kérem, azt feleli: igen s mégsem enged bel!« Az öreg fogadós bocsánatot kért, de — amint megjegyezte — már olyan sokszor zavarták álmában, hogy

most már öntudatlanul is azt mondja: »Jövök!« — Így tesz sok ember, amikor Isten Igéjét hallja. »Jövök!« — azt felelik a hívásra, de a mindennapi élet szürkesége, gondja, baja elálmosítja őket, és soha nem térnek meg az Istenhez.

Leszerelés.

A megtérés nem egyéb, mint leszerelés. Milyen sokan járnak megterhelt szívvel és lelkiismerettel, hordozzák régi bűneik súlyát. Nem tudják, miért olyan nehezek lépteik s napról-napra fáradtabban viselik az élet súlyát. A megbocsáttatlan bűn az, ami nehézzé és elviselhetetlenné teszi az életet.

Menjünk mindnyájan, akik roskadozunk a terhek alatt Megváltónkhoz, hiszen mehetünk. Valljuk be előtte bűneinket, amelyek beszennyezik az életet, sötétséget s nyomort vonnak maguk után. S az a Megváltó, aki a váltságahalált elszenvedte, minden mi vétünkét a tenger mélyébe veti. Megtisztítja beszennyezett lelkiismeretünket, az Ő vére által s bocsánatot ad.

A leszerelés — megtérés. Megtérni a legmagasztosabb, a legszentebb élmény.

Megtérés a halálos ágyon.

Egy lelkipásztor, aki sok tapasztalatra tekinthet vissza, beszéli el, hogy munkássága alatt, — amely hozzávetőleg fél évszázadra terjed — gyakran hívták halálos ágy mellé. Olyan emberekhez, akik tudták, hogy halálosan betegek s a haláltól való félelem miatt meg akartak térni. Ha az ilyen betegek váratlanul, csodával határos módon meggyógyultak, mit gondolunk, hány maradt meg közülük elhatározása mellett? Azt gondoljuk, sokan? Egyetlen egy sem!

KÜLMISSZIÓ.

Isten munkája a pogányok közt.

Isten Lelke sok csodát visz véghez künn a misszió területén is emberi szívekben.

Egy pogányból lett keresztyén nőt azzal csúfoltak, hogy a keresztyén vallás nagyon szegényes tartalommal bírhat, mert olyan kevés a követője.

Az asszony jól megfelelt nekik: A faluban sok salakhalmot lehet találni, de igen kevés gyöngyöt. Egyetlen gyöngy pedig bizonyosan többet ér, mint minden salakrakás együttvéve. Erre a pogányok békében hagyták.

Valaki, aki akaratlanul tanuja volt egy vak kínai nő imádkozásának, feledhetetlennek mondja ezt. Bizalommal, bensőséggel, mint egy kis gyermek az anyjával, úgy beszélt Istenével és az, aki hallotta, csodálta Istennek milyen boldog gyermekévé változtathat Isten Lelke egy szegény vak pogány nőt.

Egy belpoklos kínai nő megőriztetett attól, hogy súlyos megbetegedésekor Isten ellen zúgólódjék. Sokan imádkoztak érte és így lassanként lecsendesedett a szíve, gyakorlatban tapasztalhatta meg, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van.

Egy tanító feleségéről azt írta az egyik misszionárius, hogy az évből 41 napot az Urnak szentelt, ezeken a misszió javára varrt és egész jövedelmét sugárzó arccal hozta hálaáldozatul. Bár 8 gyermeke volt, rendszeresen eljárt vasárnaponként a templomba, meglátogatta a betegeket és öregeket, akiknek elmondta, amit Isten Igéjéből hallott. Ha öreg asszonyaink meghalnak, rendesen temetik el

őket. Ha azelőtt egy anya meghalt gyermeke születésénél, vele együtt eltemették a gyermeket is, most nevelőanyát kap és felnevelik.

India asszonyai most már elmerik hagyni szobáikat és elmennek a templomba. Segítenek a templomok díszítésénél és tiszta ruhában jönnek. Már kezdenek igazat szólani és betegségük idején Istenhez fordulnak.

Ugyebár, csodálatos az az átalakulás, amit Isten Igéjének az ereje munkál a pogányok között?

*****

A salzenwedeli Szt. Katalin-templomban még ma is mutogatnak egy kopott képet, amely egy hamisan esküvőnek a halálát ábrázolja. Ez egy polgártól 100 aranyat kért kölcsön s mikor vissza kellett volna adnia, letagadta, hogy kapta. A hitelező elment a városházára, hogy ott igazságot szolgáltatassanak. Az adóst törvény elé idézték s esküvéssel kellett megerősítenie; hogy a pénzt visszafizette. Ezt egész könnyen meg is tette, csak arra kérte a mellette álló hitelezőt, hogy az alatt tartsa a botját. A bot üres volt s ebbe tette a 100 aranyat. Az adós ünnepélyesen mondta el az esküjét, hogy a kölcsönkért összeget a mellette álló hitelezőnek visszaadta. Ez szomorúan ment haza. De mikor az adós kilépett az utcára, a molnár szekere fordult be a sarkon, az eléje befogott lovak megbokrosodtak s őt a földre tiporták. A bot a szekér egyik kereke alá került, s az arany csörögve hullt szét a kövezeten. A pénz mellett ott feködött a hamis esküvőnek a holtteste, akit a hatalmas Isten ítél meg.

TUDAKOZZÁTOK AZ IRÁSOKAT!

Jún. 16. Jer. 31:27—37. Csel. 5:12-33. *III. Ján.* Gájus vendégszeretete igazi, Istennek tetsző vendégszeretet volt. Nem viszonzást várva cselekedte, nem is közeli hozzátartozóit részesítette benne, hanem idegeneket, akik azonban mégis az Ur gyermekei voltak, mint ő is. Ezzel ellentétben milyen szomorú kép a Diotrefeszé, aki elsőseget kíván magának s mégsem fogadja be az atyafiakat. János, egybevetve a két-tőt, ezt tanácsolja Gájusnak: Ne a rosszat kövesd, hanem a jót. Könnyű választanunk, hogy melyiket kövessük.

Jún. 17. Jer. 32:1—15. Csel. 5:34-42. *Zsolt. 99.* »Szent az Ur!« — ismétli újra meg újra a zsoltáríró. Megemlékezik kegyelmességéről és irgalmasságáról, de megemlékezik igazságáról, jogosságáról és bosszúállásáról is, s mindezt ebben a szóban foglalja össze: »Szent az Ur!« Isten egész lényének csodálatosságát magában foglalja ez a szó, mely mindenkit arra késztet, hogy leboruljon előtte s magasztalja Őt. Ésaiás próféta is, mikor meglátta Őt, s halotta a szeráfok kiáltását: »Szent, szent, szent a seregek Ura!« — össze-tört előtte bűnös voltának tudatában. (Es. 6:1—5.) Mi sem tehetünk más-képen.

Jún. 13. Jer. 32:16—29; 36—44. V. Móz. 6:4—13. *Zsolt. 115.* Már az ó-testamentomi nép is milyen élesen meglátta a különbséget Izrael igaz Istené s a pogány népek bálványai között. Hát még mi, az új-testamentomi nép, akik előtt megnyilatkozott az igaz Isten teljes szentsége és szeretete ott a Golgotán! De ennek a nagy kegyelemnek a birtokában, nem kellene égni szívünkben a mentő szeretetnek, ha a lelki sötétségben élő pogányokra gondolunk s nem kellene e mindegyikünknek kivennie a maga részét abból a munkából, amely őket Krisztushoz vezetheti?

Jún. 19. Luk. 16:19—31. I. Ján. 4:16—21. Máté 13:31—35. Csel. 4:32—35. *Zsolt. 96.* Isten nagysága és dicsősége indítson bennünket hálaadásra. Dicsérjük Őt szóval és énekkel, jószágáról való bizonyásgáttal, dicsérjük Őt egész életünkkel. A zsoltáríró belevonja ebbe a dicséretmondásba az eget és a földet, a tengert, a mezőt és az erdőt. S valóban dicsérik is Őt mindezek, csak egyedül az ember az, aki gyakran elfeledkezik a dicséretéről, sőt képes még arra is, hogy Istent káromolja. Ezért kell, hogy azoknak ajkán,

akik Őt ismerik és szeretik, minél hangosabb legyen a dicséret, szívökben minél nagyobb az örvendezés, hogy fölébresszük az alvó, hideg, kemény szíveket.

Jún. 20. Zsolt. 33. Csel. 6:1—7. *Rúth 1:1—14.* Csodálatosak az Urnak az útai! Ő ismerte Ruthot öröktől fogva, s tudta, hogy ha földi származás szerint nem tartozik is az Ő népéhez, de lélekben odavaló s arra van elhivatva, hogy ősanja legyen annak a nemzetségnek, amelyből fog származni test szerint Jézus Krisztus. S hogy ezt a lelket megtalálja és a neki szánt helyre elvezesse, Isten kiviszi Naómit Moáb földjére, összeköttetésbe hozza ott Rúthtal, hogy majd vele együtt hozhassa ismét vissza Júda földjére.

Jún. 21. Jer. 33:1—13. Csel. 6:8—15; 7:55—59. *Rúth 1:15—22.* Rúthról hamarosan kitűnik, hogy nem pusztán a Naómihoz való emberi szeretet és ragaszkodás vezeti, hanem valami titkos vágy a Naómi népének és Istenének megismerésére. S nem csak Izrael népének földére jut el, hanem csodálatosképen éppen Betlehembe, mitsem sejtve arról, hogy ez a kicsiny város lesz hivatva arra, hogy jászöbölcsöt adjon a világ Megváltójának. Bizony csodálatosak az Urnak útai!

Jún. 22. Jer. 33:14—22. Csel. 8:1—8. *Rúth 2:1—23.* Boáz ajkát bizonyára az Ur vezette, mikor így szóló Rúthnak: »Legyen teljes a te jutalmad az Ur-tól, Izraelnek Istenétől, akinek szárnyai alatt oltalmat keresni jöttél.« Rúth valóban ott keresett oltalmat s nem tudta azt, hogy emberi oltalmat is fog találni Boáz személyében. Csendesen és alázatosan »szedegetett«, s nem számított jutalomra, csak anyyra, amit mint legszükségesebbet, jogosan megszerezhetett. De az Ur többet is adott neki.

nunk az akkori idők, s az itt szereplő *Jun. 23.* Jer. 34:8—22. Csel. 8:9—25. *Rúth 3:1—18.* Az itt leírt jelenet helyes megértéséhez többet kellene tudnunk szokásaiból és felfogásaiból. De többet ér ennél, ha lelki értelmét vizsgáljuk a példázatos történetnek. Az első, amit látunk az, hogy Rúth engedelmeskedik (5. vers). A másik a bizalom, amellyel Boázhoz fordul (9. vers). A harmadik Boáz igazságszeretete a nálánál közelebbi rokon jogaival szemben. (12., 13. vers). A negyedik az ajándék, amelyben Rúth részesül (15. vers). S végül Naómi bizó hite,

hogy aki elkezdette a jó dolgot, véghez is viszi azt. Lehet ezeken gondolkozni.

Jún. 22. Jer. 35. Csel. 8:26—40. Rúth 4:1—22. Boáz valóban véghez vitte a megkezdett dolgot. A legközelebbi rokonnak átengedte az elsőségi jogot. Elimélek örökségének avval együtt Rúthnak megváltására, de mikor az erről lemondott, akkor élt a maga jogaival, megváltotta a földet s feleségül vette Rúthot. Boáz és Rúth története egy kedves idilli történet, de rámutat egy sokkal fontosabb megváltásra, amely nem pénzzel történt, hanem drága isteni vérrrel, s nem egy emberi léleknek, hanem az egész emberiségnek megváltásáért történt. Boáz megváltotta Rúthot a maga számára, Jézus Krisztus megváltott minket a maga számára. Az Ő tulajdonai vagyunk.

Jún. 25. Jer. 36:1—8. Péld. 9:1—10. Péld. 15:13—20. Bölcs Salamon az ő példabeszédeiben röviden bár, de találatlan mutat reá sok emberi gyarlóságra, bűnre, amelyeknek tükrében megismerhetjük magunkat. Vidám-e az orcánk, hogy másokat is vidámitunk, vagy szomorú ábrázatunkkal másokat is megszorítunk? Megelégszünk-e a kevéssel, vagy földi kincseket keresünk? Nem vagyunk-e haragosak? restek? és így tovább. Vonjuk le a tanulságokat.

Jún. 26. Luk. 14:16—24. I. Ján. 3:13—18. Máté 9:9—13. Róm. 10:1—15. Péld. 16:1—18. En a magam részéről ezekben az igékben főként a 2., 3., 7. és 18. versekre helyezném a hangsúlyt, de lehet, hogy másoknak más versek válnak fontosakká. Meríteni bizonyára mindenki meríthet belőlük.

Jún. 27. Zsolt. 34:1—11. Csel. 9:1—9. Péld. 16:19—33. Az Ige maga figyelmeztet itt bennünket arra, hogy jót nyerünk, ha az Igére figyelmezzünk. Ha ezt megtesszük, akkor megtanulunk az Urban bízni, mert az Ige szorgalmas és alázatos tanulmányozása az Úr szeretetét és hűségét tárja föl előttünk. S mily fontos, hogy az Urban bízunk, mert a magunk emberi gondolatai helytelen útra visznek bennünket, amelyek a veszedelemnek útjává is válhatnak. Ne húnjuk be hát szemünket az Úr vezetése előtt, hanem Ó általa megnyitott szemekkel járjunk az Ő útjain.

Jún. 28. Jer. 36:9—19. Csel. 9:10—22.

Péld. 20:1—11. »Ki mondhatná el magáról: tiszta vagyok az én bűnömtől?« Bizony csak az, akinek bűneit Jézus vére mosta le. De vigyázzon az ilyen is, hogy folyvást a megtisztító vér alatti maradjon, mert mihamelb kilép alóla, újra az ellenség karmai közé eshet, aki különösképen leselkedik azokra, akik az Uréi.

Jún. 29. Jer. 36:20—32. Csel. 9:23—31. Péld. 20:20—30. Szülőtisztelet, megbecsülés, igazságos ítélet, meggondolás, mind olyan dolgok, melyeknek a keresztyén életéből nem szabad hiányozniuk. De hogy jutunk el hozzájuk? Csak úgy, ha engedjük, hogy Isten az Ő Lelkének szövetségével belévilágítson szívünknek minden rejtekébe, s napfényre hozzon onnét minden bűnt és szennyet, hogy aztán eltörülhesse. Lehet, hogy ezt a munkát csak kemény eszközökkel tudja rajtunk végrehajtani, de ne felejtjük, hogy sokszor csak a fájdalmas sebek s a belső részéig ható csapások tudják eltávolítani a gonoszt.

Jún. 30. Jer. 37. Csel. 9:32—43. Péld. 23:22—35. A Példabeszédek írója nagyon sokszor emlegeti a szülők iránt való tiszteletnek és engedelmességnek szükségességét. Jó volna ezt megszívlelni a mai ifjú nemzedéknek, amelynek ezekben olyan sok hiány van. S újra meg újra rámutat bölcs Salamon az iszákosságnak és a paráznaságnak bűneire is, amelyek óh! de sok életnek szereznek jajt, óh jajt! Mi ezeknek az orvossága? »Adjad fiam, a te szívedet nekem és a te szemeid az én útjaimat megőrizzék.«

*****

Előfizetési felhívás.

Tisztelettel kérjük azokat az olvasóinkat, akiknek az első félévi előfizetése ezen számmal lejárt, hogy előfizetésüket a mellékelt csekklapon befizetni szíveskedjenek, hogy a lap küldése akadálytalanul folytatódhassék. Egyúttal szíves figyelmükbe ajánljuk Olvasóinknak a Kis Harang című ingyen mellékletünket is, amelynek előállításához önkéntes adományuk, vagy új előfizető szerzése által való hozzájárulásukat kérjük szeretettel.